

Paula Koivuniemi mainosti aikoinaan levy-yhtiössään tuttavaperheensä tytärtä ja tämän luokkatoveria. Tytöt olivat innokkaita laulamaan.

He pääsivät näytille ja levyttämään. Duolle keksittiin nimeksi Cissy. Yritys kuivui pian kokoon.

Levyherrat eivät kuitenkaan saaneet mielestään duon toista jäsentä, tummaa ja sähkökkää Mona Caritaa. Hänessä oli poikkeuksellista viehätysvoimaa.

Hänestä tehtiin tähti. Se oli helppoa.

Mona Caritan levyä myytiin ja haukuttiin. Tapani Kansa otti hänet kohuten matkaansa. Parin keikan jälkeen yhteistyö lopui. Kuumen kesän jälkeen namupala jätti kylmästi kaiken ja muutti Kanadaan. Hän oli silloin 16-vuotias.

Pirteä muuttolintu

Joka kevät hän tuli Suomeen muuttolintujen mukana ja teki levyn. Levyjä myytiin ja haukuttiin. Miehet tuijottivat silmänsä väsyksiin lapsekkaan seksikkäitä kuvia.

Selän takana puhuttiin paljon pahaa. Se oli ainoa tapa yrittää nujertaa nättiä, eloisaa, onnelista ja menestyvää tyttöä.

Viime keväänäkin Mona Carita tuli muuttolintujen mukana,

mutta ei tehnyt enää levyä eikä sulostuttanut arkeamme uusilla kauniilla kuvilla.

Kadehtijat tuhahtivat tyytyväisinä: sen pituinen se.

Useimmat kuitenkin kaipaivat tyttöä, sillä kauneutta ei ole maailmassa koskaan liikaa. Pieni tiedonmurukin olisi riittänyt. Mutta tyttö pysyi kuoressaan.

Nyt hän on palannut. Senaationa, ihmeenä, mysteeriona.

Samaan aikaan, kun hänen uusi, huolella valmisteltu levynsä valmistui, hän pääsi teatterikorkeakouluun ensimmäisellä yrityksellään. Se on lähes historiallista.

Jos teatterikorkean ovet eivät olisi avautuneet, hän pyrkisi kauppakorkeakouluun. Molempiin karsintoihin hän valmistautui koko talven.

Onneksi hänellä ei ole niin paljon urheilumieltä, että hän menisi piruuttaan pääsemään kauppakorkeaan. Kuka selaista kestäisi?

Kodiile kiitos

Teatterikorkeaan pääsemisen riittää hyvitykseksi niistä nöyryytyksistä, joita hän on saanut kestää: tekotähti, seksityttö, humpuukilaulaja...

Kulissien takana ja vähän edessäkin Mona Caritaa on kadehdittu julkeasti. Hän on saa-

nut olla missitasoinen sylkykuppi.

– Kateuttako? En ole huomannut. Olen tavannut pelkätään ihania ihmisiä, hän sanoo herttaisesti.

Se voi olla sinisilmäisyyttä. Yhtä hyvin se on viisautta. Kiltteys on parhaita aseita silloin, kun oma, vahva itsetunto sen kestää.

Viehättävänä naisena Mona Carita pistetään jatkuvasti ikuisen kysymyksen eteen: tyhmä vai älykäs?

Jos häntä vertaa muihin lähinnä ulkonäöllään pinnalle päässeisiin 21-vuotiaisiin, sanoisin, että hänessä on hämähäyttävän paljon viisautta.

– Hyvä lapsuus on se pohja, jolle elämä rakennetaan, hän sanoo.

Hänellä itsellään on ollut hyvä, mutta myös varakas koti. 16-vuotiaana hän muutti maailmalle ja otti vastuun itsestään.

– Se kypsytti. Mutta ehkä liiankin nopeasti. Luultavasti jäin monista nuoruuteen kuuluvista asioista paitsi.

– Muka seksikäs!

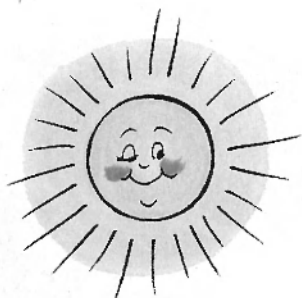
Nyt hän katsoo kasvaneensa aikuiseksi, joka pystyy kantamaan huolta myös huomisesta. Aikuinen voi jo katsoa taaksepäinkin.

Siispä mitä mieltä olet varsin

Ei pelkkä namu

*Kaunis, etevä, nöyräkin on Mona Carita.
Hän pääsi teatterikorkeakouluun ensi
yrittämällä.*

*Se oli hänen unelmiensa täyttymys. Ja
kadehtijoille kolaus.*

Raa-raa-rasputin lauloi Mona Carita viisi vuotta sitten. Kansa rakastui kauniiseen ja raikkaaseen tyttöön eikä ole suostunut häntä sen jälkeen unohtamaan.

erikoisesta laulajanurastasi?

– Ei minun lauluharrastustani voi nimittää laulajanuraksi, hän napsauttaa.

Vaikka hän olisi vuodesta toiseen ollut keikkamarkkinoilla suurimpia ja varmimpia myyntivaltteja, hän on pysynyt yleisön edestä visusti poissa.

Sitä on selitetty lahjattomuudella. Yhtä hyvin sekin on viisautta.

– Menen yleisön eteen vasta, kun osaan tarpeeksi; kun minulla on todella jotain annettavaa. Minusta on epärehellistä lähteä esiintymään pelkän rahan vuoksi, hän sanoo ja osoittaa ihailtavaa ja laulajapiireissä harvinaista itsekritiikkiä.

Seksitytön roolistaan hän on kiusaantuneen huvittunut.

– Mitä seksikästä minussa voisi olla? Omasta mielestäni olen lähinnä poikamainen, varmaloltanikin. Minulla itselläni on ainakin seksikkästä naisesta ihan erilainen kuva. Hänen täytyy olla uhkea ja isorintainen.

Unelmien ammatti

Avioliittoaan Lauri Virkkusen kanssa Mona Carita pitää yhtenä elämänsä tärkeimmistä asioista. Sitä hän haluaa vaalia.

– Tämä teatterikoulu tekee suhteellemme pelkästään hyvää. Meidän liittomme on sellainen, että kummallakin pitää olla työnsä ja harrastuksensa ja sitä kautta paljon annettavaa toiselle.

Teatterista Mona Carita on haaveillut lapsesta lähtien. Sen hän tunnusti jo alakoulun aineissaan. Nyt siitä on tulossa totta.

– Olen rohkea ja valmis kaikkeen, hän innostuu.

Hän haluaa kuitenkin selvittää, ettei rohkeus saa olla itsetarkoitus.

– Rohkeutta pelkän rohkeuden vuoksi en hyväksy. Minulle rohkeus merkitsee henkisiä voimavaroja. Niitä näyttelijä ennen kaikkea tarvitsee. ■